

Sag T-283/02

EnBW Kernkraft GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»TACIS-programmet — tjenesteydelser i forbindelse med et kernekraftanlæg i Ukraine — manglende vederlag — Rettens kompetence — erstatningssøgsmål — ansvar uden for kontraktforhold«

Rettens dom (Fjerde Afdeling) af 16. marts 2005 II - 915

Sammendrag af dom

1. *Ansvar uden for kontraktforhold — betingelser — tilstrækkelig kvalificeret overtrædelse af en retsregel, der tillægger borgerne rettigheder — institutionen har intet skøn — simpel overtrædelse af fællesskabsretten tilstrækkelig*
(Art. 288, stk. 2, EF)
2. *Fællesskabsret — principper — beskyttelse af den berettigede forventning — betingelser*

1. På området for Fællesskabets ansvar for skader forvoldt borgerne skal den adfærd, som gøres gældende mod institutionen, udgøre en tilstrækkelig kvalificeret overtrædelse af en bestemmelse, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder. Det afgørende kriterium for, om en overtrædelse af fællesskabsretten er tilstrækkelig kvalificeret, er, om den pågældende fællesskabsinstitution åbenbart og groft har overskredet grænserne for sine skønsmålinger. Såfremt denne institution har et stærkt begrænset eller intet skøn, kan selve den omstændighed, at der er begået en overtrædelse af fællesskabsretten, være tilstrækkelig til at bevise, at der foreligger en tilstrækkelig kvalificeret overtrædelse.

(jf. præmis 87)

2. Retten til at påberåbe sig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, som er et af Fællesskabets grundprincipper, omfatter enhver borger, hos hvem Fællesskabets administration har givet anledning til begrundede forhåbninger ved at afgive præcise løfter. Sådanne løfter skal, uanset under hvilken form de er afgivet, være præcise, ubetingede og samstemmende og hidrøre fra pålidelige og troværdige kilder.

Derimod kan ingen påberåbe sig tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, såfremt administrationen ikke har afgivet præcise løfter.

Det følger heraf, at en erhvervsdrivende ikke kan påberåbe sig et sådant princip ved at basere sig på mundtlige løfter, som Kommissionen nægter at have fremsat, og hvorom der ikke i sagens akter findes forhold, der gør det muligt at fastslå, at de er afgivet.

Den erhvervsdrivende kan heller ikke påberåbe sig dette princip, når der ikke foreligger nogen endelig aftale om indgåelse af kontrakt med Kommissionen, der har anmodet vedkommende om at fremlægge forskellige forslag til kontrakten, for så vidt som denne omstændighed indgår som en integrerende del af almindelige kontraktforhandlinger, og for så vidt som Kommissionen ikke har tilskyndet vedkommende erhvervsdrivende til at overskride de risici, der er forbundet med dennes virksomhed.

(jf. præmis 89, 92 og 100)